

Republika Hrvatska
Županijski sud u Zagrebu
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

Poslovni broj: KŽ-30/2026-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Zagrebu, kao drugostupanjski sud, u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Lidije Vidjak kao predsjednice vijeća te Jasne Smiljanić i Siniše Pleše kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničarke Marine Bobanović, u kaznenom predmetu protiv optuženog Almira Hašića, zbog kaznenog djela iz članka 323. stavka 1., 2. i 3. Kaznenog zakona (Narodne novine broj: 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23 i 36/24 – dalje u tekstu: KZ/11), odlučujući o žalbi optuženog Almira Hašića, izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Osijeku, broj: K-557/2020-64 od 9. prosinca 2024., u sjednici vijeća održanoj 17. ožujka 2026.,

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba optuženog Almira Hašića kao neosnovana te se potvrđuje prvostupanjska presuda.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskom presudom Općinskog suda u Osijeku, poslovni broj: K-557/2020-64 od 9. prosinca 2024. optuženi Almir Hašić proglašen je krivim zbog počinjenja kaznenog djela protiv javnog reda – protupravnom naplatom, opisano po članku 323. stavku 1., 2. i 3. KZ/11, kažnjivog po članku 323. stavku 3. KZ/11, činjenično i pravno opisanog u izreci prvostupanjske presude. Na temelju članka 323. stavka 3. KZ/11 optuženi Almir Hašić osuđen je na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine. Na temelju članka 56. stavka 2. i 3. KZ/11 optuženom Almiru Hašiću izrečena je uvjetna osuda na način da se kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine na koju je osuđen neće izvršiti ukoliko optuženik u vremenu provjeravanja od 3 (tri) godine ne počini novo kazneno djelo. Na temelju članka 158. stavka 2. Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine broj: 152/08, 76/09, 80/11, 91/11, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 130/20, 80/22 i 36/24 – dalje u tekstu: ZKP)

oštećeni Juraj Buljević, OIB: 00812577574, upućen je u parnicu radi ostvarivanja imovinskopravnog zahtjeva. Na temelju članka 148. stavka 1. ZKP u vezi s člankom 145. stavkom 2. točkom 6. ZKP i članka 145. stavka 3. ZKP optuženom Almiru Hašiću nalaže se podmiriti troškove kaznenog postupka u ukupnom iznosu od 100,00 EUR (sto eura) koji se odnosi na paušalnu svotu u roku od 15 (petnaest) dana od dana pravomoćnosti presude, kao i trošak nagrade opunomoćenice oštećenika o čijoj će visini sud donijeti posebno rješenje. Na temelju članka 148. stavka 6. ZKP u vezi članka 145. stavka 2. točke 1. ZKP optuženi Almir Hašić oslobođen je obveze naknade troškova svjedoka, dok na temelju članka 148. stavka 1. ZKP nužni izdaci i nagrada postavljenog branitelja optuženika padaju na teret proračunskih sredstava.

2. Protiv prvostupanjske presude žalbu je podnio optuženi Almir Hašić putem branitelja Andreasa Mlikote, odvjetnika iz Osijeka, zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog povrede Kaznenog zakona. Optuženik je u žalbi predložio da drugostupanjski sud preinači prvostupanjsku presudu na način da ga oslobodi od optužbe, odnosno ukoliko drugostupanjski sud ocijeni da je potrebna dopuna činjeničnog stanja ili otklanjanje bitnih povreda kaznenog postupka da ukine prvostupanjsku presudu i vrati predmet prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

3. Odgovor na žalbu optuženika nije podnesen.

4. Spis predmeta dostavljen je Županijskom državnom odvjetništvu u Zagrebu sukladno odredbi članka 474. ZKP.

5. Žalba optuženika nije osnovana.

6. Optuženik se žali zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka jer da je prvostupanjska presuda proturječna i nerazumljiva te da se ne može sa sigurnošću ispitati čime da je ostvarena bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 11. ZKP. Optuženik smatra da je prvostupanjski sud u pogledu odlučnih činjenica ostvario proturječje jer da je utvrdio da je on "ozbiljnom prijetnjom naplatio tražbinu koju ovaj duguje njemu", a da je pri tome upotrijebio oružje i opasno oruđe, čime da se ta nelogičnost "naplate duga" vrši od osobe koja taj dug uopće ne duguje optuženiku.

7. Nije počinjena bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 11. ZKP kako to opisuje optuženik jer je prvostupanjski sud u pobijanoj presudi iznio jasne i valjane razloge o odlučnim činjenicama koje prihvaća i ovaj drugostupanjski sud jer upravo iz iskaza oštećenog Juraja Buljevića nedvosmisleno proizlazi da je optuženik počinio kazneno djelo pod uvjetima i na način opisan u pobijanoj presudi.

8. U odnosu na žalbeni prigovor pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja čiji se razlozi isprepliću i s razlozima bitnih povreda odredaba kaznenog postupka, žalitelj drži da je pogrešno utvrđeno činjenično stanje prvenstveno proizašlo zbog jednostrane ocjene dokaza i neprihvatanja ključnih argumenata obrane optuženika jer da je prvostupanjski sud u cijelosti poklonio vjeru iskazu oštećenog Juraja

Buljevića, dok je obrana tijekom cijelog dokaznog postupka upirala na čitav niz nelogičnosti i nedosljednosti u iskazu oštećenika. Prije svega, navodi da su optuženik i majka oštećenika Dubravka Mandić imali poslovni odnos iz kojeg je proizašao sporni dug za građevinske radove koje je optuženik obavio za Dubravku Mandić. Oštećenik je znao za dogovor između majke i optuženika da je optuženik trebao renovirati ugostiteljski lokal njegove majke u Osijeku, a zauzvrat mu je majka obećala dati osobni automobil Peugeot 308 koji se formalno vodio na ime oštećenika.

9. Slijedom toga žalitelj drži da nije imao nikakve potrebe dolaziti u stan oštećenika radi naplate svog potraživanja jer je on to potraživanje imao prema Dubravki Mandić, a da je razlog njegovog dolaska u Osijek bila predaja novca njegovoj bivšoj izvanbračnoj supruzi Slađani Kondić koji je novac bio potreban za liječenje njihove zajedničke kćeri. Nadalje optuženik navodi da je jedna od ključnih činjenica da li je on prijetio oštećeniku elektrošokerom i pištoljem ostala u cijelosti nedokazana i time sporna jer jedina osoba koja tvrdi da je optuženik kritične zgrade prijetio elektrošokerom i pištoljem je upravo oštećenik, dok svi izvedeni dokazi u bitnom pobijaju ovaj iskaz oštećenika, a da se i sam iskaz oštećenika doima ne životan i nelogičan po njegovom stavu. Tako navodi da svjedok Miroslav Koturović, osoba koja je optuženika kritičnog dana dovezla u Osijek i vratila ga nazad, izričito tvrdi da optuženik nije kod sebe imao elektrošoker i pištolj, a da je tu činjenicu potvrdila i Lidija Belaj, tetka oštećenika, koja je bila zajedno s oštećenikom i optuženikom u stanu te da ni u jednom trenutku nije vidjela da optuženik ima elektrošoker i pištolj. Nastavnu nelogičnost i ne životnost iskaza oštećenika žalitelj nalazi u činjenici da je on kritičnog dana oštećeniku poklonio 50,00 eura, a koje je potom oštećenik predao policiji. Iz svega navedenog žalitelj ističe da je činjenica da on nije imao nikakvog razloga dolaziti u Osijek zbog kupoprodajnog ugovora za sporni automobil Peugeot 308 jer je navedeni ugovor on dobio poštom od Dubravke Mandić nekoliko mjeseci prije inkriminiranog događaja. Nije sporno da optuženik nije našao taj ugovor u trenutku kada je prijavljivao Dubravku Mandić za kazneno djelo krađe, ali da je isto tako nesporno da je odmah idući dan pronašao taj ugovor što su potvrdili i svjedoci koji su vidjeli ugovor, stoga da ne stoji zaključak da bi on imao razloga prisiliti oštećenika da potpiše sporni ugovor pod prijetnjom elektrošokerom i pištoljem iz jednostavnog razloga što on nije imao nikakvu tražbinu prema Juraju Buljeviću, a da je problem vlasništva nad spornim automobilom već ranije riješio.

10. Suprotno stavu žalitelja, prvostupanjski sud je pravilno utvrdio činjenično stanje koja utvrđenja prihvaća i ovaj drugostupanjski sud.

11. Tijekom dokaznog postupka, prvostupanjski sud je ispitao oštećenog Juraja Buljevića kojem je optuženik prijetio elektrošokerom i pištoljem, dok žalitelj prigovara da nitko od ispitanih svjedoka nije vidio elektrošoker i pištolj, pa uslijed toga dovodi u pitanje vjerodostojnost iskaza oštećenika.

12. Međutim, kada se uzme u obzir okolnost pod kojima je optuženik došao u stan oštećenika, iz samo jednog razloga, a to je da mu oštećenik potpiše kupoprodajni ugovor za osobni automobil marke Peugeot 308 jer je oštećenik bio formalni vlasnik tog vozila, znajući da njegova majka i optuženik imaju nerascišćene obveznopravne odnose, životno je i logično da oštećenik ne bi potpisao taj ugovor da mu optuženik nije pokazao elektrošoker i pištolj.

13. Okolnost da nitko od svjedoka kritičnog dana nije vidio kod optuženika elektrošoker i pištolj nije neuobičajena jer je posve nelogično da bi optuženik pokazivao sredstva prisile (elektrošoker i pištolj) drugim osobama. Upravo ovakve situacije zahtijevaju netransparentnost u postupanju pa je tako i optuženik u cilju protupravne naplate duga pokazao oštećeniku elektrošoker i pištolj, dok nije za očekivati da su to oružje vidjele i treće osobe uslijed čega je oštećenik zbog straha i potpisao ugovor o kupoprodaji vozila. Činjenica da mu je nakon toga optuženik dao 50,00 eura, znajući da je student, ne umanjuje ozbiljnost prethodne situacije niti ekskulpira optuženika u njegovoj namjeri protupravne naplate duga koju je u konačnici i realizirao – potpisivanje kupoprodajnog ugovora od strane oštećenika.

14. Slijedom navedenog, činjenično stanje je pravilno i potpuno utvrđeno pa je prvostupanjski sud na temelju cjelovite dokazne građe izveo argumentirane zaključke koje prihvaća i ovaj drugostupanjski sud.

15. U odnosu na povredu Kaznenog zakona, suprotno stavu žalitelja, nije povrijeđen Kazneni zakon na njegovu štetu jer su ostvarena sva, kako objektivna tako i subjektivna, obilježja kaznenog djela protupravne naplate iz članka 323. stavka 3. KZ/11.

16. Nesporno je utvrđeno postojanje duga što proizlazi iz činjenice da je kod optuženika u posjedu bio automobil koji mu je predala Dubravka Mandić zbog građevinskih radova koje je optuženik trebao obaviti, a koji je automobil bio u formalnom vlasništvu sina Dubravke Mandić, oštećenog Juraja Buljevića. Upravo okolnost da je optuženik trebao punomoć za registraciju vozila od vlasnika, ukazuje da optuženik "problem vlasništva automobila" nije ranije riješio kako je navedeno u žalbi, već je samo imao detenciju nad vozilom do trenutka dok mu ga Dubravka Mandić nije oduzela. Formalni vlasnik vozila je oštećeni Juraj Buljević, sin Dubravke Mandić koja je bila u obveznopravnim odnosima s optuženikom te Juraj Buljević ne izlazi iz zakonskog okvira dužnika. Upravo iz zakonskog opisa kaznenog djela protupravne naplate iz članka 323. stavka 1. i 3. KZ/11 proizlazi da "tko od drugog silom ili ozbiljnom prijetnjom naplati tražbinu koju ovaj duguje njemu ili drugoj osobi"... Članak 323. stavak 2. "Ako je pri počinjenju kaznenog djela iz stavka 1. ovog članka počinitelj uporabio silu ili prijetnju da će izravno napasti na život ili tijelo dužnika ili druge osobe", a što ukazuje da je oštećenik u konkretnom slučaju obuhvaćen objektivnim obilježjem kaznenog djela iz odnosa vjerovnika – dužnika.

17. Slijedom iznijetog, nije povrijeđen Kazneni zakon, a pri tome valja naglasiti da bi se radilo eventualno o nekom drugom kaznenom djelu da je optuženik i uporabio opasno oružje.

18. Na temelju članka 478. ZKP ovaj drugostupanjski sud je razmatrao odluku o kazni budući da žalba zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja sadrži u sebi i žalbu zbog odluke o kazni.

19. Prilikom odmjeravanja kazne prvostupanjski sud je cijenio optuženiku pri izboru vrste i mjere kazne olakotnim dosadašnjju kaznenu neosuđivanost i okolnost da je otac šestero djece od kojih je troje maloljetno, dok je otegotno cijenio njegovu prekršajnu osuđivanost te je optuženika osudio na kaznu zatvora u trajanju 1 (jedne)

godine i izrekao mu na temelju članka 56. stavka 2. i 3. KZ/11 uvjetnu osudu s rokom provjeravanja od 3 (tri) godine.

20. Upravo ovakva kazna zatvora te izrečena uvjetna osuda, i po mišljenju ovog drugostupanjskog suda, dostatna je da se njome ostvare sve svrhe kažnjavanja iz članka 41. KZ/11 i da utječe kako na optuženika tako i na sve druge da shvate da je činjenje kaznenih djela pogibeljno, a kažnjavanje počinitelja pravedno.

21. Županijski sud u Zagrebu, kao drugostupanjski sud, ispitao je pobijanu presudu po službenoj dužnosti sukladno članku 476. stavku 1. točki 1. i 2. ZKP te nije našao da su počinjene bitne povrede odredaba kaznenog postupka i povrede Kaznenog zakona na štetu optuženika te je na temelju članka 482. ZKP odlučeno kao u izreci.

U Zagrebu 17. ožujka 2026.

PREDSJEDNICA VIJEĆA:
Lidija Vidjak

Broj zapisa: **9-30884-d7896**

Kontrolni broj: **065c2-d18b8-c5130**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.